

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVI. évfolyam 6. szám

2016. június

Szünet – nyár – szabadság

Júniusban évvárók, vizsgák, szabadságok, nyaralások, utazások következnek. Jó azoknak, akik előre tudtak tervezni pénzügyi lehetőségeik adottságával, vagy a rokoni kapcsolatok ébrentartásával. Gondot okozhat ott, ahol mindez nem áll rendelkezésre, és tanácsstalanság uralkodik a hiányok miatt.

Társadalmunk már többfelé szakadt, s ennek begyűrűzése gyülekezeteinkben is megtalálható. Nem mindig veszünk tudomást róla. Ezért vannak, akik nem értik a kimondott szót sem, míg mások várják az iránymutató üzeneteket.

Eredetileg azt a címet akartam adni ennek az írásnak, hogy „Isten nem megy szabadságra”. Jézus Krisztus mondta: **„Az én Atyám mindez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.”** (Jn 5,17) Ez azt jelenti, hogy akkor is, amikor mi pihenünk, kikapcsolódunk, szórakozunk, üdülünk, táborban vagyunk, udvarolunk, nézeteltérésünk van, irigykedünk, örülünk, szívünkben hála fakad – az Atya folyamatosan teszi a dolgát, mert Ő Alkotó. **„Az Úr szeme**

ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak.” (33. zsoltár 18.) Játsszótereken megfigyelhető, hogy miközben a gyermekük játszik, a szülők szeme rajta van, s ha veszély fenyegetné, segítségül vannak. Ilyen Isten ránk figyelése, óvó, védő, mentő, irányt mutató.

Régen volt egy könyv, aminek a címe ez volt: Az Ő nyomdokain, vagy Mit tenne Jézus? Abban segített

el igazodni – a modernebb kultúrával találkozóknak –, hogy milyen kritériumok alapján válassza meg a hívő ember, fiatal a maga barátait,

szórakozásait, netán

szakmáját. Ma nincs ilyen kalauzunk, „csak” Isten Igéjére támaszkodhatunk, amelynek értelmezése néha önkényes. Ennek ellenére élnünk kell, méghozzá el nem veszítve önazonosságunkat (identitásunkat). Az is igaz, hogy néha jól esne egy kis „kiszabadulás” saját énünkben, személyiségünkben, névtelenül, jellegtelenül, gondtalanul eltölteni egy-két hetet. Így jártam vagy 30 évvel ezelőtt. Családdal elmentünk Balaton-Máriafürdőre, mert – belefáradva a lelki munkába – távol

akartam lenni a gyülekezettől szabadságunk ideje alatt. Az első vasárnap reggel harangoztak: – Jó lenne ígét hallgatni – gondoltam. Gyorsan felöltözve elmentem a harangszó irányába, egy római katolikus templomot találtam. Voltunk vagy 15-en az Isten házában, idős pap tartotta a szentbeszédet és nekem szólt az üzenet. Isten tudta, hogy akkor, ott nekem arra volt szükségem, teljesen helyreállított az igehirdetés.

Isten jósága és kegyelme kísér bennünket otthonainkban, útjainkon, egyedüllétünkben és társaságban. Tőle nem függetlenedhetünk a saját kárunk nélkül. Mi, akik észleljük és élünk az Ő szeretetével, gondoskodásával – „... **Ő előbb szeretett minket**” (1Jn 4,19). Ezért keressük Őt imádságban, Igében, testvéri közösségben, mert éppen a pihenés, üdülés idejében nyerhetünk több áldást, amikor felszabadultunk a mindennapok szürke egyhangúságából. Ezzel nyer a családjunk, mi magunk, a munkánk és munkahelyünk, a gyülekezet, és minden ember, akivel kapcsolatunk van. „... **Uram,... tebenned bízok az én lelkem... Szárnyad árnyékában nyugszik fejem...**” (57. zsoltár 1., Szenci-Molnár Albert fordításában)

Kiss Emil

NAPFÉNYBEN

Oszlasd a ködöt, fénylő napsugár!

Vonj árvaságon át aranyhidat!

*Köszöntse egymást az egész határ,
S lássa meg az egyik fa a másikat!*

Oszlasd a ködöt szeretetsugár!

Miért lenne nagy magány az életünk?

Ha minket Atyánk kitárt karja vár?

S egymásnak testvérei lehetünk?

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Kulturális és szellemi kalandtúra múltba és jövőbe

Különleges vacsora kiváltságos vendégeinek érezhette magát az a mintegy 50 résztvevő, akik talán kíváncsiságból, netán testi-lelki éhségtől vezérelve, vagy éppen egy ismerőst megajándékozva döntöttek úgy, hogy a május 7-i szombat estét egy megtisztelő meghívást elfogadva együtt töltenek. Sokszínű társaság jött össze a József utcai gyülekezet közösségi termében. Hívók és nem hívők, elkötelezett zsidók és keresztyének, csecsemők, ifjak és idősebbek, óvatos első megfigyelők és rutinos profik keveredtek ebben a színes vendégseregben.

A Zsidók Jézusért két lelkes misszionáriusának (Hajdú Ildikónak és Váradi Attilának), a szervezés örömeit és terheit magára vállaló Mészáros Istvánnak és Anitának, valamint Tomasovszky Zoltán testvérnek (és odaszánt fiatalokból álló csapatának) köszönhetően a hangulat megragadó, a közösség bensőséges, a vacsora zamatos, a hallott ismeretáradat gazdag és építő volt.

A sokfogásos étlapon ismert és egzotikus elemek váltogatták egymást. Kóstoltunk pászkat, szárnyas csontos húst, keménytojáást, salátát és reszelt tormát, valami édes alma-dió-méz keveréket, sós vízbe mártogatott petrezselyemlevelet és más hasonló ínycsikéket. Nem céltalan ízlelőbimbó izgatás volt ez, hiszen minden falat és korty sajátos jelentést hordozott. Aligha vállalkozhat ez a cikk arra, hogy minden tanulnivalót részleteiben, avagy stílusosan szólva minden ízében felidézzen.

Mindeközben bájos családi sztorikat és tórarészleteket hallgattunk és mondogattunk. Bepillantást nyerhettünk nemcsak a hagyományos zsidó családok szeretetteljes, furfangos és szellemes atmoszférájába, de a héber szabadulásünnep lelki vonatkozásaiba is. A gasztronómiai élvezeteket a kiváló szakács mestermunkája, egy hagyományos magyar főétkezésnek is beillő vegyes lakoma zárta.

Már teljesen jóllakottnak érezhette magát mindenki, de a java csak ekkor jött! Vitathatatlanul az est legemlékezetesebb fénypontja! Igazi lélekfrissítő lelki fröccs! A tradíciókat és a múltidézt elhagyva erőteljes, élő, személyes élményeken alapuló, erősen motiváló, tekintetünket az élő Istenre és Jézus Krisztusra emelő bizonyosságokat hallhattunk Ildikótól és Attilától. Elmesélték nekünk, hogyan vált Jézus egy elhallgatott, semmibe vett, vagy éppen megbélyegzett személyből az életük igazi értelme, ereje és távlata.

Nagyon jó volt ez a rész, mert mi magunk is végiggondolhattuk saját értékeink fontosságát, az életünk igazi hajtóerejét, Krisztushoz való viszonyunkat. S nagyon jó, hogy sok gyülekezeten kívüli vendégünkkel együtt tehettük ezt.

Kántor Tamás

Ki kezdte? – Ő!

„Mi tehát azért szeretünk, mert Ő előbb szeretett minket.” (1Jn 4:19)

Május első vasárnapjának délutánján az édesanyákról, nagymamákról emlékeztünk meg gyülekezetünkben.

Bögös János testvér vezetésével gondolatainkba idézhettük mindazokat, akikért ezen a napon kiemelten is hálásak lehetünk. A kisgyermekes, fiatalok énekes és verses köszöntése mellett fuvola- és hegedűszó, az ifjúsági kórus, az „angyalkar” és egy dupla kvartett zenei szolgálata is színesítette az alkalmat. Anyám imádkozik... - vallja Gerzsenyi Sándor testvér gyönyörű versében, melyet Sólyom Attila testvér mondott el. A tanításban hallhattunk arról, hogy Isten az, ki előbb szeretett bennünket. Tehát mindaz, ami bennünk

és kapcsolatainkban van és lehet, az Tőle, az ő kezdeményező-lehajló szeretetéből fakad. Az alkalom végén néhány szál virággal köszöntöttük az ünnepeket.

Nyáriné Erika

NYUGDÍJAS KLUB

Gyakran halljuk, hogy a nyugdíjas nem tudja a magányát jól feloldani, zárkózottá válik, unatkozik, értelmetlenné válik az élete.

E havi alkalmunkon ennek a helyzetnek a feloldását kerestük Boros Dávid testvér közreműködésével, egy rajzfilm segítségével. Megláthattuk, hogy a napi megélhetési problémákkal való küzdésen túl szükség van az emberi kapcsolatokra, közösségre, ahol valamilyen cél megvalósításán lehet munkálkodni. Ezeknek a céloknak a megvalósításával hasznossá, közösségért munkálkodóvá és egyben megelégedetté válhat az idős ember élete.

Erre az aktív közösségi életre bátorítom nyugdíjas testvéreimet!

ht

Üzenet...

*Mint folyó medrében a kövek,
olyanok vagyunk mi, emberek,
színünk: amit a természet adott,
egymástól nyerünk formát,
s alakot...*

*Csiszoljuk egymást mindig,
szüntelen, és változunk is, míg
a végtelen Idő egy percét velünk
pergeti - és eltűnünk, ha ő
úgy rendeli...*

*Szétporladunk, miként
homokszemek, s a sziklából
hasadnak új kövek, mik
bukdácsolva törnek össze majd,
s megélnek ők is számtalan
vihart...*

*Az Idő árja mindent elsodor,
de néhány jel még látszik valahol:
a drágakő, a tiszta lenyomat -
évezredek után is
fönnmarad...*

*És bevilágít földet és eget az
örökségül hagyott üzenet, min
rajta van az Igazság pecsétje,
és úgy üzen, hogy azt
mindenki értse...*

*Emlékezni és élni is tanít, hogy
megőrizhesd tiszta álmaid, s
kijelöli előtted az utat, hogy
megtaláld hited
és célodat...*

Poet versek: Ametist

Gyülekezeti kirándulás

Május 16-án, pünkösd hétfőn a székesfehérvári Bory várat látogatta meg a József utcai gyülekezet.

Egy kis ismertető a várról: a várat Bory Jenő (1879-1959) szobrászművész és építészmérnök, a Képzőművészeti Főiskola és a Műszaki Egyetem szobrász tanára építette saját tervei és fantáziája alapján, gyakran két keze munkájával 40 nyáron keresztül. Emléket emelt művészi álmainak, a munkának és a hitvesi szeretetnek. A vár jellegzetessége a vasbeton széleskörű alkalmazása az építő- és a szobrászművészetben, ebből az anyagból készültek az ajtó- és ablaktokok, oszlopok, kupolák, korlátok és lépcsők, illetve a kerti díszkutak, medencék, szobrok és domborművek. A várat benépesítette a kortárs művészek, valamint festőművész felesége, Komócsin Ilona (1885-1974) saját műalkotásaival. A műteremben szobor- és képkiallítás nézhető meg. A Százoszlopos udvar árkádja alatt látható gipsz szobrok eredeti változatai az ország különböző

településein ma is megtalálhatóak, bronzba öntve vagy márványba faragva.

Hátul a Kápolnában a Hitvesi szeretet szobra vár a látogatókra. A család gondoskodik a fenntartási munkákról, megőrizve mindent az eredeti formájában.

A vár látogatása után a székesfehérvári testvérek gondoskodtak a finom ebédről, bográcsban gulyást főztek nekünk, majd a pákozdi Arborétumban, friss levegőn, ki sétával, néhányan focival, a gyerekek pedig játékkal töltötték az időt.

Köszönjük a szervezőknek, Révész Lajos lelkipásztornak, Huszta Tibornak, Kovács Máténak és Szlepák Atillának a sok munkát, amivel emlékezetessé tették számunkra ezt a napot.

Deák Ildikó

Innen – onnan

HA AZ EMBER RENDBEN VAN, RENDEN LESZ A VILÁGA IS!

Egy protestáns lelkipásztor szombat délelőtt meglehetősen nehéz

körülmények között próbált felkészülni a vasárnapi prédikációjára. A felesége elment vásárolni. Esett az eső, a kisfia unatkozott, nyugtalan volt, mert nem tudott mihez kezdeni magával. Végül a lelkész elővett egy régi magazint, átlapozta, s talált benne egy szép, színes oldalt, amely a világ térképét ábrázolta. Kitépte a lapot, szétszaggatta, a darabkákat szétszórta a szoba padlóján, és ezt mondta a fiának: - Johny, ha össze tudod rakni a térképet, kapsz tőlem egy huszonöt centest.

A lelkész azt hitte, hogy egész délelőttre való munkát adott a kisfiúnak, de tíz perc múlva kopogtattak az ajtón. A kisfia volt az összerakott képpel. A lelkész megdöbbsent, hogy a fia ilyen gyorsan végzett a feladattal. Ott voltak a papírdarabkák gondosan összerakva, ott volt a hibátlan világtérkép.

- Kisfiam, hogy tudtad ilyen gyorsan összerakni?

- Ó - mondta Johny -, nagyon egyszerű volt. A másik oldalon egy ember képe van. Egy papírt letettem a földre, összeraktam az embert, aztán egy papírlapot tettem a tetejére és megfordítottam az egészet. Rájöttem, ha rendbe teszem az embert, a világ is rendben lesz.

A lelkész mosolygott és átadta fiának a negyed dollárost. - Ezzel megadtad a holnapi prédikációm témáját – mondta: „Ha az ember rendben van, akkor rendben lesz a világa is!”

Közreadta: H.A.

JÖN A VÍZ !

Hatalmas esőzések következtében kiöntött a falu mellett kanyargó folyó. Az emberek ijedten csomagolták össze holmijukat, volt aki tutajon, volt aki csónakban próbált menekülni. Az áradás egyre csak nőtt, már minden víz alatt volt, csupán csak a háztetők és a fák látszottak ki.

Három csónakos evezett a távoli part felé, amikor egy hatalmas hullám mindnyájuk ladikját felborította. Mindhárman kiváló úszó hírében álltak, mégis úgy tűnt, csak egyikük képes fennmaradni a víz színén.

- Ti vagytok a legjobb úszók a faluban, hogyhogy nem bírtok fennmaradni? - kiáltott társainak.

- Az arannyal teli zsákot rákötöttem a hátamra, nagyon súlyos, de nem tudok megválni tőle, mit sem ér az életem nélküle, ezért küzdöttem egész életemben! - hörögte az első.

- Egy vasládikóban őrzöm a nemesi levelem és a diplomámat, ha elvesznek, hogyan bizonyítom előkelő mivoltomat? Meg kell mentenem mindenáron! - kiáltott a másik, és egyre fáradtabbnak látszott.

Aki teher nélkül is könnyen szelte a habokat, hamarosan partot ért, onnét kiáltott vissza: - Kérlek benneteket, dobjátok el terheteket és megmenekültök! - De nem hallgattak rá...

Az anyagi lét mulandó értékeihez ragaszkodót megfojtják a "kincsei", és nem lesz képes átszelni az élet tengerét.

Közreadta H.A.

LELKI SZEMEKKEL IS NÉZZ!

Nagy tehetségű szobrásznő társas utazást tett Görögországban. Csoportosan mentek a műemlékeket megnézni, de mivel a társaság állandó megjegyzései zavarták, megvárta, míg mindenki szétszéled, és akkor elindult egyedül megnézni az Acropolist.

Lassan mászott fel a sziklás, göröngyös hegyoldalon, és amikor az Acropolis szeme előtt teljes szépségében feltűnt, annyira meghatódott, hogy könnyezve egy sziklára rogyott. Éppen akkor bukkant elő az egyik mellékútról a társaság többi tagja. Vezetőjük, egy öreg tanárnő, amikor meglátta a könnyező művésznőt, így kiáltott fel: - Ó, drágám, teljesen veled érzek, az én lábamat is feltörte a cipő ezen a köves úton!

Igen sokan vannak, akikből csak a testi öröm és fájdalom tud kiváltani érzelmeket. Ezek csak a test szemével néznek. - Milyen színtelen számukra a világ!

Közreadta: H.A.

Gondolatok

- *Semmi úgy meg nem nyugtathatja a lelket, mint a határozott cél - a pont, amelyre a lélek szegezheti tekintetét.* (Mary Shelley)
- *Jézust a farizeusok csak egyszer feszítették keresztre, a keresztények viszont számtalanszor.* (Lucian Blaga)
- *Mindenki elérhet valamit, ha kellő erővel próbálkozik.* (Stephen Feynman)
- *Megismerheted egy ember jellemét abból, ahogyan azokkal bánt,*

akiktől nem vár semmit.

(Paul Eldridge)

- *Senki sem attól öregszik meg, mert rengeteg év van mögötte.*

(Albert Schweitzer)

- *A legtévedhetetlenebb tanácsadó bennünk rejlik és úgy hívják: ösztön.* (Jean--Gabriel Causse)

- *A szeretet a szívekbe tetovált mennyország térképe.*

(Pethes Mária)

- *Mindig azt tedd, ami a szívedből fakad. Ha így élsz, nem leszel elégedetlen, nem fogsz irigykedni, nem áhitozol arra, ami a másé.*

(Mitch Albom)

- *A lelken ejtett seb legfeljebb heggé forr, de nyomtalanul soha nem szívódik fel.* (Lakatos Levente)

- *A család is... olyan valami az életben, ami becses. Olaj az élet lámpásában.* (Gárdonyi Géza)

- *Ha a szeretettel hegyeket lehet megmozdítani, akkor a gyűlölettel kontinenseket.* (Lőrincz L. László)

Gyerekszáj

Kis unokám minap édesanyja új morzsa porszívójával jött, s ment a lakásban, összeszedve a fellelhető és felszívható darabkákat. Úgy 10-20-szor mondogatta: - Szorgalmasan takarítok!

Mivel jelenleg a szobatisztaság elsajátítása Valter aktuális feladata, amire időközönként azért emlékeztetni kell, úgy láttam, hogy lázas tevékenysége közben ideje rákérdezni: - Valtus, kell-e pisilni?

Mire ő: - Igen, kell, de takarítani is kell!

Bukovszkyné-Viola

- Apu, miért énekel anyu? - kérdezte egy kislány az apukájától.
 - Altatja a kistestvéredet. - hangzott a válasz.
 - És ha a baba elalszik, anyu abbahagyja az éneklést? - jött a következő kérdés.
 - Természetesen - felelt az apa.
 - Akkor igazán nem értem, hogy a testvérem miért nem tesz úgy, mintha már aludna!

*

Reggelinél: - Képzeld, anya, a múltkor pont olyan tejbegríz volt az oviban, mint a tied. Ugyanolyan csomós.

*

Állatkertben voltunk, épp végeztünk az oroszlánoknál, mentünk tovább, de még hallottuk, ahogy az egyik kisfiú elköszön:
 - Viszlát, Felség!

ismeretlen

Gyülekezetünk betegei

„Aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban...” (2 Kor 1:4)

Ádány Vince és neje
 Deák Attila
 Gálffy Imre
 Hetzke József
 Huszta Tiborné
 Kántor Ida
 Kántor Imréné
 Kiss Tamara
 Nagy Sándor
 Ráduly Emil és neje

Rumbold Gyula
 Sebők Györgyné
 Stubnya Tiborné
 Szabó Kitti
 Szabó László
 Szalay Mihályné
 Szikszai Lajosné
 Szűcs Borbála
 Tóth Imréné
 Vida Sándorné

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe,

**telefonszáma Boros Dávid
 lelkipásztornál és Huszta Tiborné
 testvérnőnél megtalálható.**

Gyülekezeti programok

június 03.	18:30	Ifjúsági klub
június 05.	09:00	Közös imaóra/du. Gyermekbibliaköri záró
június 09.	15:00	Nyugdíjas klub
június 11.	18:30	Ifjúsági klub
június 12.	09:00	Kiscsoportos Biblia tanulmányozás / Bibliaköri záró
június 14.	18:00	Kórházmisszió
június 17.	18:30	Ifjúsági klub
június 19.	09:00	Női/Férfi imaóra /du. nincs összejövetel
június 19.	15:00	Tb-i Olajág Idősoththonban istentisztelet
június 24.	18:30	Ifjúsági klub
június 26.	09:00	Kiscsoportos Biblia tanulmányozás / du. Énekkari záró
július 03.	09:00	Közös imaóra

Hirdetés

- ✓ **Július 25-31. Ifjúsági Tábor Köveskálon**
- ✓ **Augusztus 1-7. gyülekezeti gyermektábor Tahiban**

József Utcai Baptista Gyülekezet
 cím: 1084 Budapest,
 VIII. József u. 12.
www.jozsefutca.hu
www.jubi.hu
 Rendszeres alkalmaink
 Vasárnap
 de. 9:00 imaóra,
 de.10:00 istentisztelet
 du. 17:00 istentisztelet
 Szerda este
 18:00 bibliaóra
 19:00 énekóra
 Mindenkit szeretettel várunk!